

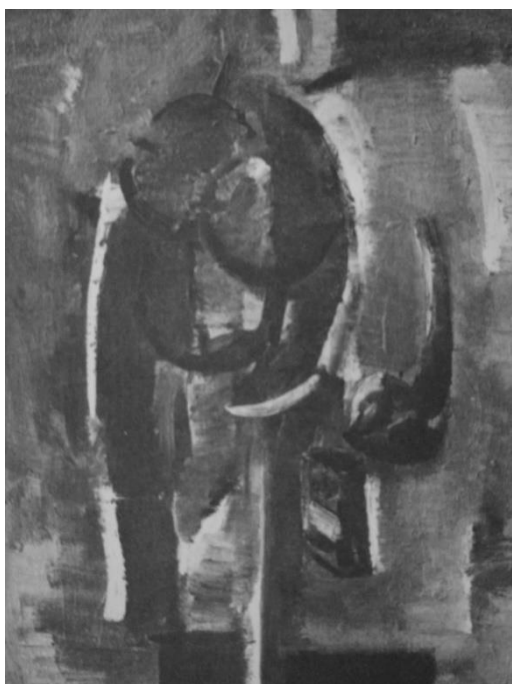

PROSTOR

Páté vydání

02/2023

MILÍ ČTENÁŘI

Zdravíme vás po jarních prázdninách, lehce odpočatí a nadšení z nabytého, byť velmi dočasného a jen relativního klidu. Zběsilý leden je za námi, můžeme si všichni gratulovat k přežití a pozvolna vplout do druhého pololetí. Tedy pozvolna pro většinu z nás – někteří budou do druhého pololetí vhozeni bez jakýchkoliv záchranných kruhů a plovacích rukávků, doprovázeni doporučením „plavej!“ Myslíme na vás, maturanti a absolventi, kteří jste se v novém pololetí ještě ani nerozkoukali a už pomalu uzavíráte ročník. Jsme s vámi.

Únorové číslo je tak trochu unikátní a svým způsobem přelomové. Je vlastně speciálem na téma přijímacích zkoušek a doznívajících stresů vypjatého ledna. Udělali jsme pro Vás velký rozhovor se třinácti aspiranty na studium na akademii. Dozvíte se, jaké to je, připravovat se na přijímací zkoušky na uměleckou

vysokou školu – na co je potřeba se připravit i s čím si nemusíte tolik lámat hlavu. Dáme vám nahlédnout do niterného prožívání mladých umělců napříč různými obory, kteří zrovna stojí na pomyslném rozcestí.

Zároveň jsme od letošního měsíce zahájili možnost studentský časopis v tištěné podobě odebírat a zakoupit si ho tak domů. To všechno a mnohé další se dozvíte na následujících stranách. Ale nemějte strach. *Prostor* se stále bude vyskytovat na vašich oblíbených odpočinkových místech ku chvilkovému zastavení a volnému a nezávaznému přečtení či nahlédnutí. Děkujeme za vaši přízeň a přejeme krásný literární zážitek.

Jsme rádi, že jste s námi.

Vaše redakce dell'arte

Comtessa, Isabella, Harlequin a Columbina

NECHEJ, PROSÍM,

PROSTOR

V PROSTORU

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis.

Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a. Pro zájemce je elektronická verze na stránkách

www.konzervatorteplice.cz v záložce Školní časopis.

STUDENTE, NEPŘEHLÉDNI!

aka AKCE ŠKOLY

ÚNOR — BŘEZEN 2023

20.2.	21.2. VALENTÍN SKÝ KONCERT	22.2. KONCERT ZVŠ + KONZERVAT.	23.2. FILDA DVOŘÁK, DEBUSSY...	24.2. NORTH BOHEMIAN QUARTET	25.2.	26.2.
27.2.	28.2. HAPPY B-DAY JAKUB HEUK KONCERT PRVÁKŮ	1.3. KONCERT KLAS. ZŘEV	2.3.	3.3. PLES	4.3. SEMINÁŘ PSYCHOSO MATIKA	5.3.
6.3.	7.3. LÍBE DÁMEN UND HÉREN	8.3. VĚRHANŇI KONCERT	9.3. KLAVÍRNÍ KONCERT TRÍDY MIŠI HAJČÍKOVĚ	10.3.	11.3.	12.3.
13.3.	14.3. KLAVÍRNÍ KONCERT ŽÁKŮ TRÍDY H. TURKOVĚ	15.3. KONCERT DRUHÁKŮ	16.3. FILDA SÓLISTE TERPILICE KONZERVATORE	17.3.	18.3. BEETHOVENO VY TERPILICE	19.3.
20.3.	21.3. LÍBE DÁMEN UND HÉ	22.3. KONCERT MARKA VYSKOČILA	23.3.	24.3.	25.3.	26.3.

MATYLDA
VÁM
PŘEJE
KRÁSNE
DNY
HAF

DO OČÍ BIJÍCÍ ...

Objevil se hrozně nečekaně. ... Víc hrozně než nečekaně. Myslela jsem, že je to akné, lidově řečeno jebák. Plakala jsem před zrcadlem, nechtěla jsem na sebe koukat, nechtěla jsem, aby na mě koukal někdo jiný. Byla jsem zoufalá. Ukázalo se, že je to pravděpodobně opar. Když mi došlo, že asi jen tak přes noc neodejde, rozhodla jsme se ho pojmenovat. Jmenuje se Franz, po Schubertovi, protože mám Schuberta ráda. Nevím, jestli měl Schubert opary, ale vlastně bych se tomu nedivila. Vlastně jsem se cítila opuštěná a nechtěná – trochu jako Schubert. Takový opar dokáže člověka naprosto odříznout. Nikdo vás nepolíbí, když máte opar. Nikdo se vám při rozhovoru nebude dívat do očí, protože pohled sklouzne na bradu, kde si to lebedí veliký Franz. Je mi líto, že neumí mluvit. Moc ráda bych mu přenechala odpovídání na všudypřítomnou otázku “*Co se ti to stalo na tý bradě?*”. Stal se mi Franz. Nebo jsem se Franzovi stala já? Jisté je to, že jsme si na sebe zvykli. Věřím, že až se mě nabaží, odejde sám.

Zatím to nebudu lámat přes koleno.

Eliška Anna

PROSTOR AŽ K VÁM DOMŮ

Milí čtenáři!

Jsmo tu s vámi již pět měsíců a stále žijeme, stále se držíme, ba co víc – zdá se, že vás *Prostor* baví!

Mnozí se nám pozitivní ohlasy, chvály a děkovná slova. Jsme rádi, že nás sledujete a živě na nás reagujete na Instagramu.

A vlastně nás moc těší (i když z prozaických, čistě praktických důvodů to vidíme neradi), že nově distribuované výtisky pomalu během měsíce mizí, jejich zásoby na veřejných místech se tenčí, až zbyde jen pár umaštěných kousků – *aby se neřeklo*. Rozhodli jsme se proti tomuto větrnému mlýnu bojovat nabídkou nové službičky.

Budete-li mít zájem *Prostor* vlastnit, může si ho zakoupit. Ale ne jen tak ledajak. Jak jste již mohli zaregistrovat, spouštíme novou službu – možnost odběru. Budete-li chtít mít *Prostor* i doma, přihlaste se k odběru a my Vám pošleme **výtisk až k vám domů!** Navíc s osobním věnováním a malým překvápem v podobě bonusového obsahu.

Chceme tak stylovým způsobem zareagovat na množící se prosby vytvořit něco, co vám může zůstat jako **krásná památka** na léta strávená na konzervatoři. Není to zadarmo, ale vězte – nejde nám o profit. Částka je čistým součtem ceny za obálku, poštovného a nákladu na jeden výtisk. Všechny potřebné informace naleznete na plakátku ve vestibulu, na dveřích spojovací chodby z budovy A do budovy C nebo **na našem Instagramu prostor_tk**.

At' už se rozhodnete *Prostor* odebírat či ne, napište nám. Zajímají nás vaše reakce a postřehy.

redakce dell'arte

O FORTUNA *aneb* SOUSTŘEDĚNÍ PĚVECKÉHO SBORU

Jedeme na soustředění! Pocity nadšení střídají obavy. Jaké to bude? Zvládneme spolu strávit tři dny v uzavřené budově bez větších dramát? A co zpěv, kolik hodin denně se mu budeme věnovat?

DEN PRVNÍ

Netrpělivě přešlapujeme na zastávce a čekáme na autobus, který nás má odvézt do Doubice. Sraz v půl osmé není pro konzervatoristy úplně vyhovující, tudíž všichni ještě napůl dřímají. Vyzvedává nás dvoupatrový autobus a po naložení všech zavazadel (která svou velikostí evokují spíše čtrnáctidenní zájezd) můžeme vyrazit. Cesta je klidná, dokud se nezačneme přibližovat k horám. Sněžení a bělost silnic komplikují dopravu. V Rybništi, už je jisté, co se bude dít. Musíme dojít pěšky. Venku hustá vánice, na kterou nikdo z nás není připravený. Začali jsme se táhnout do kopce, děvčata s obrovskými kufry. Naštěstí jim pomohl pan profesor Pallas a neznámý muž s pick-upem. Mnozí z nás jsou nedůvěřiví – proč by nám někdo nezištně pomáhal?

Rozdělení pokojů probíhá rychle, ubytování je příjemné, čisté, ale je tam ukrutná zima. Následuje dlouho očekávaný oběd. Někteří (nahlas) závidí “vegošům” jejich jídla, proto se dělí o své smažáky. Po odpočinku je první sborová zkouška. Jelikož jsme se provětrali dopoledne, čeká nás celé odpoledne v klubovně. Tři měřené hodiny zpěvu a spousta zbytkového času navíc. Na první část zkoušky jsme poměrně svěží, s chutí se pouštíme do Carminy Burany. Klasičtí zpěváci sedí v koutku a pozorují instrumentalisty, zdali to má se zpěvem něco společného (podle některých – ne). Populární zpěváci se přidávají – nebo schovávají, aby nemuseli plnit své povinnosti, když zrovna nemají sborový zpěv zakázaný. Dvacetiminutová přestávka ubíhá až podezřele rychle, ale známe “muzikantskou minutu” (obdoba akademické čtvrt hodinky). Avšak všechen volný čas navíc se nám odebírá z volného času před večerí, protahováním nic nezískáváme. Druhá polovina zkoušky začíná být, vzhledem k její délce a probírání se spoustou not a textů v latině a staré němčině, náročná na soustředění. Každá minuta přes se počítá – je to nikdy nekončící sborová zkouška! (Naštěstí po tomto vyčerpávajícím odpoledni se všechny následující zkoušky zdají kratší a milejší, dokonce se tomu dá začít říkat hudba.) Po večerí máme osobní volno, které každý využívá jinak. Pokoje v přízemí jsou mimo veškeré dění, hrají společně karty a netuší, co všechno se děje kolem. Večerka v půl jedenácté je zaručeně dodržena a nikoho ani nenapadne trávit zbytek noci u někoho jiného na pokoji.

DEN DRUHÝ

Snídaně v osm hodin. Budíček v 7:58. Překvapuje nás švédský stůl a velký výběr možností. Nejlepší rozhodnutí je se před zpěvem řádně nasytit, proto pak mnozí z nás hekají a těžko se nám zpívá. Skvělá zpráva – dopolední zkouška je rozdělena podle hlasů. Soprány a alty mají po rozezpívání volno a tenoři s basy se potí nad svými party. Po volné hodině došlo i na děvčata. Odpoledne se odehrává ve znamení sedmikilometrové procházky a sněhové koulovačky. Je hezké jít po takové době ven, ale představte si osmdesát lidí na procházce v lese! Zástupy se táhnou do dálky.

Našli se i tací, kteří se ztratili. Po vyčerpávajícím výletu je potřeba se občerstvit. Palačinky či zmrzlinové poháry jsou dobrou volbou. Hrají se i šachy, hledají se řešení minulých úloh. Při hraní společenské hry debatujeme nad intrikami a divadle ve společnosti. Na večerní zkoušce zpíváme i něco jiného než Carminu, je to příjemné osvěžení repertoáru. Zbytek večera je volný, scházíme se na pokojích a stmelujeme se. Večerka a oznámení dobré noci. Pokojně uleháme ve svých pokojích a těšíme se, co přinese zítřejší ráno...

DEN TŘETÍ

Svěžest a dobrá nálada po dobře prospané noci – nic z toho se nedostavuje. Většinu lidí ze záhadných důvodů bolí hlava. Včerejšího večera byla stvrzena úmluva, tudíž poslední dopoledne se všichni snaží, aby nemuseli jít zpátky do Rybniště pěšky. Začínáme tělesnou rozcvičkou na probuzení. To se hodí – po snídani. Opakujeme celou Carminu a uzavíráme soustředění. Tyto tři prozpívání dny vychází na takové dva měsíce pravidelných čtvrtetních sborových zkoušek. Poslední oběd a následný odjezd. Kolem třetí hodiny dorážíme do Teplíc, kde si každý jde svou cestou.

Soustředění bylo moc fajn. Nekonečné zpívání, dělání posunků na ostatní, rozčilování se nad zpěváky – a nad tím, že chodí pozdě, vyrušují a zpívají, kdy nemají – patřilo do našeho uzavřeného světa. Vlna nostalgie zaplavila některé již tam a nechtělo se jim vracet zpátky do reality. Do svých životů, starostí, ale i před ne vždycky snadné možnosti volby.

Děkujeme, že jsme mohli jet. Konzervatoř je úžasná škola, ale školu tvoří lidé, kteří do ní chodí. Díky patří především p. profesorovi Pallasovi za zářné vedení sboru, pí. profesorkám Hazmukové a Noskové a všem třídním – pí. profesorkám Wasser, Černohauzové a p. profesorovi Jermářovi. Nesmíme opomenout poděkovat Ústeckému kraji za financování tohoto projektu.

*napsala pro vás Isabella,
nafotil Michael Jermář*

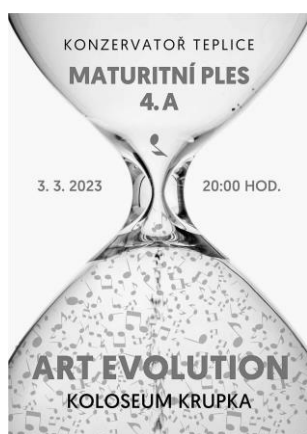
VSTUPENKY

NA PLES

STÁLE

JSOU...

SEZENÍ .... 300,- / STÁNÍ ... 250 ,-

KONTAKT ... Marek Vyskočil

ŠACHOVÉ

OKÉNKO

JIŘÍHO

KLEKERA

... JE ASI VELMI OBTÍŽNÉ

Protože se nikomu dosud nepodařilo vyřešit úlohu z lednového čísla, necháváme našim čtenářům a náruživým šachistům ještě *prostor* pro zdolání této obtížnější partie.

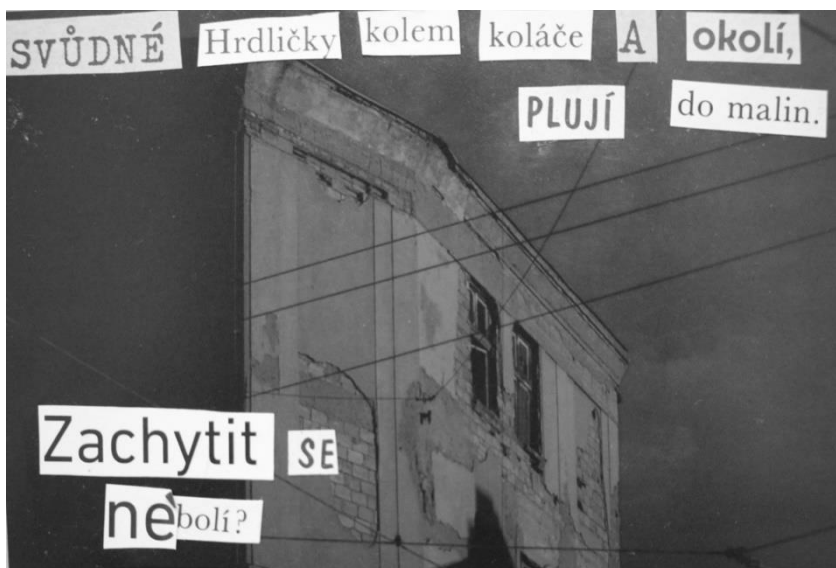

„bílý na tahu, dejte mat co NEJRYCHLEJI!!“

ROZPOLCENOST MLADÉ DUŠE

Napadají mě otázky, jestli si zasloužím být smutná, jestli si to můžu dovolit, když toho tolik mám – věci, které beru jako samozřejmost (bezpečí, mír, plný žaludek, spánek, vzdělání). Ano, každý máme své problémy. Neměli bychom je srovnávat, každý to prožívá jinak, jenže některé věci se prostě srovnat nedají. Ale život se nezastaví a vždycky tu budou starosti a problémy, možná nedůležité, ale budou. Můžu být našťavaná nebo smutná, i když mám "všechno"?

Musíme žít naplno, využít svůj čas a být vděční za všechno, všechny, příležitosti a šance. Užívat si mládí, přitom plnit požadavky a nároky – ale také se bavit, protože mladý jsi jen jednou. Využij možnosti, říkají ti, jenže těch je moc a ty se neumíš zorientovat. Motáš se v kruhu, snažíš se najít rovnováhu mezi zábavou a školou, nakonec se jen úzkostlivě držíš toho, co znáš a přes své promluvy zůstáváš ve své komfortní zóně.

Jsi v labyrintu a nemůžeš – nebo nechceš – z něj ven.

*Anonymous XXXIV
ilustraci připravila Comtessa*

POZNÁVÁTE SE V MATYLDĚ?

připravila Jiříčka

ALE NO TAK, DĚTI...

Občas se našim profesorům (a konec konců i nám) podaří vypustit nějakou tu perličku.

... A studentstvo je tu od toho, aby takové skvosty zachytilo – a dalo do oběhu!

Na komořině...

“Ty jsi na tý zkoušce vypadala jako fitness trenérka.”

Na hodině češtiny...

“Radši piš, snad se neoběsíš tou hadicí od sluchátka.”

Na koncertě v Beethovenu...

- Achjo, já jsem si dneska skřípla krk...

- Jako ve dveřích?

- profesor: “Prosímte, pro příště, Claude Debussy není “klaud”, jak tě to vůbec napadlo?”

- studentka: “No tak já nevěděla, jak to říct, když je to jako Klaudie...”

Na hodině sborového zpěvu...

profesor: “Tady v téhle části, to až budete zpívat, to budou lidem v publiku selhávat svěrače.”

Na hodině hudební teorie...

... profesor po tom, co to student velmi kazí: “Ale víte, že v dalším prváku už je plno?”

Na hodině analýzy...

... profesor: “Mariáne, vy budete u absolutoria šokovat!” ... ze zadních lavic: “A Larisa bude šokolát.”

... student: “Jak se čte to Guargame Las Vacas?” ... ze zadních lavic: “Guardame Las Vegas!”

“Je to prostě že tam je... že jakoby každé ten takt... Že jakoby... Já bych nerad řekl blbost! Ale že každé ten takt tvoří jakoby motiv?”

“C dur, G dur, A mor...”

Na historicko-estetickém semináři...

... profesorka popisuje, co všechno je součástí absolutorií ...

- studentka: “My budeme na konci šestáku tak chytrý...”

- profesorka (s pobavením): “Nebudete.”

Na hodině dějin kultury...

“Co to je za obraz? To vypadá jako žena s Doskočilovou tváří...”

KDYŽ JE ČAS ZVEDNOUT KOTVY

„*Kdykoli mne tak velice ovládne hypochondrie, že je třeba silných mravních zásad, abych se s úmyslem nevyřítíl na ulici a nesrážel metodicky lidem klobouky s hlavy, tehdy usuzuji, že je nejvyšší čas, abych se vydal na moře.*“

Tak začíná velké dobrodružství Ismaela v knize Hermana Melvilla *Bílá velryba*. Také někteří z nás se chtějí, nechť chystají vyplout na svou další životní etapu. My jsme udělali rozhovor s těmi, kteří se rozhodli usilovat o další studium svého oboru na některé z akademií. Zajímalo nás, jak se chystají na další životní etapu, jak prožívají náročné období kolem přijímacích zkoušek a jak se s nimi popasovali. Mrkněte sami.

Odpovídali:

Lili Rovenská (5.A) – klasický zpěv
Adéla Falková (6.A) – příčná flétna
Matěj Kotrba (6.A) – klasický zpěv
Marián Mrázik (6.A) – skladba
Ondřej Ziegler (6.A) – bicí
Nikola Fialová (6.A) – příčná flétna
Patrik Krista (6.A) – bicí
Kajetán Karták (6.A) – housle
Sára Chvílová (6.A) – klarinet
Nina Radnická (6.A) – populární zpěv
Eliška Anna Žaloudková (6.A) – klavír
Anežka Landová (3.A) – cembalo (absolventka klavíru v minulém roce)
Martin Balog (5.A) – klavír

1. JAKÁ BYLA TVOJE MOTIVACE SE HLÁSIT NA VYSOKOU ŠKOLU?

Marián Mrázik (skladba): „Těch motivací bylo samozřejmě víc a nejkrásnější na tom bylo, že se tak pěkně spojily. Hudba je vášeň, jíž bych rád naplnil život. Je to tak trošku jako koníček. Člověk někdy pochybuje, jestli se tím bude moct žít, ale pak je tu ta krásná věc, že se tomu koníčku může věnovat na vysoké škole. A k tomu se pojí jedna z největších motivací, a to je, že HAMU má neskutečně nádherné prostředí. Třeba konkrétně katedra skladby byla nádherně uvolněná a vřelá – a v neposlední řadě je tam nádherný bistro! Takže člověk má prostě možnost odložit se někam na několik let a žít tam krásným životem. Každý, koho jsem se kdy ptal, označoval vysokou školu za jedno z nejpěknějších období života. A když se to může spojit s tou hudbou, tak jsem si řekl, že to člověk musí vyzkoušet.“

Martin Balog (klavír): „Vlastně už na ZUŠ jsem chtěl na AMU, nevzpomínám si, že bych měl cíl jít na konzervatoř. Ta byla jen prostředkem, jedním ze stupíků k AMU.“

2. PŘEMÝŠLEL(A) JSI, ŽE BY SES HLÁSIL(A) NA JINÝ OBOR, NEŽ HUDEBNÍ? NA ÚPLNĚ JINÉ ZAMĚŘENÍ?

Lili Rovenská (klasický zpěv): „Už na střední jsem chtěla jít na biologii a na chemii. Co se týče vejšky, přemýšlela jsem nad žurnalistikou nebo kriminalistikou.
Matěj Kotrba (klasický zpěv): „Upřímně řečeno – jsem úplně volšovej, takže já bych ani nic jinýho dělat nemohl.“

Ondřej Ziegler (bicí): „No tak já takový masochista nejsem, abych se trestal v jiným oboru! Takže mě to ani nenapadlo. ... Ani bych si na nic jinýho netroufl, takže ne. Nikdy!“

Nina Radnická (populární zpěv): „Já jsem se hlásila na divadelní fakultu – na obory činoherní herectví a muzikálové herectví. Že bych změnila úplně obor, to vůbec.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Přemýšlela jsem nad tím hodně. Během přípravy na maturitu jsem se zamilovala do literatury a dost jsem přemýšlela, že bych šla studovat bohemistiku. V průběhu pátáku mě začaly bavit dějiny kultury, dějiny hudby, estetika a tak. A pak se to tak vlastně usadilo, že jsem si uvědomila – *ne ne ne ne ne! já tu hudbu prostě miluju a já to dělat musím!*“

Martin Balog (klavír): Myslím si, že každý z hudebního oboru má takovou tu "krizi", kdy si říká, jestli dosáhne mnohdy ne až tak splnitelného cíle. A čím obtížnější ten cíl je, tím obtížnější je rozhodování. Takže jo, přemýšlel jsem o tom. Byly období, kdy jsem byl i rozhodnutý, že v tom pokračovat nebudu. Nevylučuji ani možnost, že se v budoucnu rozhodnu studovat školu úplně jiného zaměření.“

3. CO OD VYSOKÉ ŠKOLY VLASTNĚ OČEKÁVÁŠ?

Marián Mrázik (skladba): „Primární je to prostředí a prostor (*což se vám hodí do karet :)*) pro ten sebezvoj. To je ta věc, kterou by člověk v základu od vysoké školy mohl očekávat – že bude v příjemném prostředí, že to bude inspirativní a že bude mít spoustu volnosti, ale k tomu i spoustu pobídek k tomu něco dělat, být nějak aktivní a využít to mládí.“

Patrik Krista (bicí): „Rád bych poznal nový svět, protože přeci jen být celý život tady, v tom našem ústeckém rybníčku... Rád bych poznal nové muzikanty, získal nové zkušenosti, nové příležitosti.“

Nina Radnická (populární zpěv): „Zrovna od divadelní fakulty očekávám, že bych se naučila to řemeslo. A při studiu herectví asi úplně jiný rozměr sebepoznání, protože přece jen to je práce trochu jiná než při zpěvu – se svým tělem a vlastním nitrem. Asi neočekávám, že by to bylo jednoduché studium, ale stejně jako tady na konzervatoři by to mohlo být krásné období.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Očekávám, že to bude nová životní etapa, na novém místě, s novými lidmi, a přiznám se, že trochu očekávám a doufám, že to budou nejhezčí roky mého života.“

Anežka Landová (cembalo): „Titul.“

4. JAK BYS TO OSLAVIL(A), POKUD BY TĚ VZALI?

Marián Mrázik (skladba): „Asi bych neslavil to přijetí, spíš jsem oslavil to, že ten vytižený leden je za mnou, takže jsem si udělal domácí Tiramisu, oblékl si župan a koukal na Hercule Poirota.“

Anežka Landová (cembalo): „V kavárně s přáteli a doma panákem s rodiči.“

Patrik Krista (bicí): „Nejdřív bych asi schytl lehkou mrtvičku, protože bych měl radost, a potom... bych se šel prostě vožrat.“

Kajetán Karták (housele): „Chvilí bych nehrál, protože ta příprava je dost náročná, a dal bych si maraton Pána prstenů.“

5. A JAK BYS OSLAVIL(A), POKUD BY SES NEDOSTAL(A)?

Adéla Falková (příčná flétna): „Nu... v obou případech budu brečet a v obou případech se hodně, hodně opiju!“

Matěj Kotrba (klas. zpěv): „Nejspíš smyčkou. ... Ne, sranda! :D Asi bych to neřešil. Šel bych dál a příští rok bych to zkusil znova.“

Nina Radnická (populární zpěv): „Přijala bych s velkou pokorou tu situaci a určitě bych se hlásila znova za rok.“

BŘEZNOVÝ OSLAVENEC

Josef Mysliveček se narodil 9. března 1737. Po teoretických studiích v Čechách se vydává do Benátek, rozšířit si zejména operní rozhledy u G. B. Pescettiho. V Itálii se brzy stává slavným, hned jeho druhá opera *Bellerofontes* je uvedena v Neapoli za přítomnosti tamního krále s velkým úspěchem. Hudba "Il Boema" je charakteristická zejména svou jasností, přehledností a melodickou průzračností. Mezi jeho přátelé, se kterými si dopisoval patřil i W. A. Mozart. Od roku 1777 se u Myslivečka začaly projevovat příznaky nemoci. Při nešetrném lékařském zákroku v mnichovské nemocnici pak přišel i o polovinu nosu. Jeho poslední díla byla provázena neúspěchem, což ho zlomilo i duševně. Syfilisu definitivně podlehl 4. února 1781. Zemřel v bídě a dlužích. Svou tvorbou předznamenal nový hudební směr, klasicismus.

Anonym 33

6. CO PRO TEBE BYLO NA TOM CELÉM PROCESU NEJTĚŽŠÍ?

Nikola Fialová (příčná flétna): „Asi nejtěžší byl ten nátlak z různých stran, a zároveň vydržet a vytrvat v píli – dotáhnout to.“

Martin Balog (klavír): „Nejtěžší pro mě bylo rozhodování. Čím je člověk starší, tím má v životě i jiné priority a plány. Přece jenom, je to jiné, než když jsme si v patnácti vybírali střední školu. Člověk v patnácti zkrátka nemůže vědět, co chce v životě dělat, nehledě na to, jak je vyspělý.“

Lili Rovenská (klasický zpěv): „Nervozita – byla jsem hodně nervózní a měla jsem velká očekávání sama od sebe. Ale byl tam i velký tlak od rodičů a očekávání od mých pedagogů.“

Ondřej Ziegler (bicí): „Najít si ten čas a pracovat tak, aby se z toho člověk nezvencnul.“

Patrik Krista (bicí): „Za mě asi dvě věci. Především jsem se musel doučit jazzovou harmonií, kterou jsem nikdy neovládal, protože tady celých 6 let učil jen tu klasickou. A potom to, že jsem se tam nemohl rozehrát, což bylo součástí zkoušek.“

Sára Chvilová (klarinet): „Asi psychika. Příprava po psychické stránce, kdy člověk má nervy a trému a stále si připadá, že nic neumí – to je na tom asi nejtěžší.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Strašně těžké byly ty psychické propady, protože fakt přicházely. Udržet se v tom modu, že *já to chci, vím, že to chci, a ať už to dopadne jakkoliv, tak se mám ráda a svět je v pořádku*. Protože bylo strašně těžké dlouhou dobu žít s tím, že nevím, jak to dopadne, a stále si v hlavě přehrávat ty dva scénáře – co bude, když se dostanu, a co když ne. Udržet si to psychické zdraví, pohodu, a hlavně motivaci to dělat – to je opravdu náročné a zároveň nesmírně důležité.“

7. JAK SES CÍTIL (A), KDYŽ JSI DOHRÁL (A), DOZPÍVAL (A)?

Sára Chvilová (klarinet): „Hrozně dobře. Fakt se mi neskutečně krásně hrálo a měla jsem z toho sakra dobrý pocit. To je pro mě úspěch.“

Nikola Fialová (příčná flétna): „Dobře, ale zároveň jsem si nebyla vůbec ničím jistá.“

Kajetán Karták (housle): „Myslím, že jsem podal asi svůj nejlepší výkon v životě – že to bylo nejvíc, co jsem kdy hrál (kromě etudy, ta úplně nedopadla :D).“

Lili Rovenská (klas. zpěv): „Neskutečně vyčerpaná, ale byl tam i velký adrenalin a euforie.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Hrozně! Měla jsem pocit, že jsem zkazila všechno. Bylo to takové jako – *To už bylo ono? To už jsem jako dohrála? Na základě tady toho by mě měli nebo neměli přijmout?* ... No, vůbec jsem si neoddechla, byla jsem strašně vyčerpaná.“

Adéla Falková (příčná flétna): „Nic ze mě nespadlo. Čekala jsem, že vyjdu a budu úplně v klidu. Ale vyšla jsem a vůbec jsem nevěděla, co se děje. Věděla jsem jen, že musím rychle spěchat na teorii. Až potom jsem si začala uvědomovat, že asi jo – že to asi bylo dobrý!“

Matěj Kotrba (klasický zpěv): „V Praze jsem se cítil špatně, protože dle mého názoru jsem to tam strašně pokazil. V Brně jsem se cítil naopak hrozně dobře, protože mi přišlo, že všechno, co jsem chtěl, mi vyšlo.“

8. JAKÁ OTÁZKA TĚ ZARAZILA BĚHEM TESTU Z TEORIE?

Anežka Landová (cembalo): *Jaký vznikne interval, když převrátíš velkou sextu? a Velká sexta od tónu ais. ... Zarazilo mě, že to je tak easy. Že by to mělo být na přijímačkách na konzervatoř.“*

Adéla Falková (příčná flétna): Těch otázek bylo víc, ale nejvíc pamatuji – *Kolik složil Vivaldi oper? A já jsem si v tu chvíli řekla „však Vivaldi nemá opery“ ... ale pak jsem zjistila, že má. :D*

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Hodně mě překvapila mě otázka, co je apoteóza, protože jsem to slovo nikdy neslyšela. A jako správná šprtka jsem si hned po dopsání testu vygooglila, co to znamená a údajně to slovo pochází z řečtiny a znamená něco jako velkou oslavu, která má mystický přesah – jde o nějaké zbožštění.“

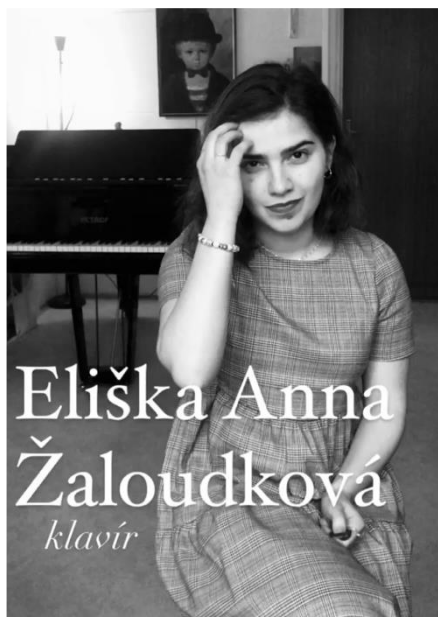
Marián Mrázik (skladba): „Mě asi nejvíc překvapilo, že jsem nedal plný počet bodů! :D I když jsem tam pár otázek tipnul, pár bodíků jsem tam ztratil, ale jinak to bylo takové dost jednoduché.“

Nikola Fialová (příčná flétna): „Mě zarazilo, že v Brně byla VHN, kdežto v Praze byla teorie, která se týče vyšších ročníků.“

Patrik Krista (bicí): „Já jsem to projel asi za pět minut, takže jsem to moc nezaznamenal.“

Martin Balog (klavír): „Tak třeba tam byly otázky typu: *v jakém roce přišel Bach s temperovaným laděním? V jakém roce a kde měli premiéru Obrázky z výstavy? K jaké události byla zkomponovaná Aida?*“

Matěj Kotrba (klasický zpěv): „My jsme tam měli většinou otázky mířené na operu, které bych měl umět, takže vesměs žádná.“

9. CO BYS PORADIL(A) NĚKOMU, KDO BY CHTĚL ZKOUŠET PŘIJÍMAČKY NA HUDEBNÍ AKADEMII?

Lili Rovenská (klasický zpěv): „Připravte se na velký tlak, jsou to velké nervy. Ale vždycky se to dá zvládnout, pokud máte nějaké základy a vědomosti.“

Martin Balog (klavír): „Všem bych poradil, aby se toho nebáli. Znáám člověka, třeba i z naší konzervatoře, kterému bylo řečeno, že na to nemá a přijímačky dělat ani nešel, nebo šel radši jinam. Takže zkuste to, nečekejte na někoho svolení.“

Adéla Falková (příčná flétna): „Hlavně, ať si snaží to období zpříjemnit – i s ostatními. Protože si myslím, že není pěkné, když ti, kteří dělají přijímačky, jdou proti sobě a vzájemně se

podráží. Měli by se podporovat, i když jsou to třeba stejné nástroje.“

Matěj Kotrba (klasický zpěv): „Rozhodně se na to nevykašlat a nedoufat, že to nějak dopadne. Ono to nijak nedopadne, musí se na to prostě připravovat. Je to těžká škola, a ještě těžší je se na ní dostat. Takže zkrátka příprava.“

Marián Mrázik (skladba): „Určitě je dobré využít konzultací. A to bych poradil speciálně nám, skladatelům – katedra skladby pořádala zájezd do Poněšic. To byl pobyt v nádherném venkovním středisku poblíž Hluboké nad Vltavou, kterého se mohl člověk na několik dní zúčastnit. A to byl strašně krásný relax – a ještě tam měl člověk k dispozici konzultace. Takže doporučuji využít těchto příležitostí a připravit se na to.“

Kajetán Karták (housle): „Asi aby si v rámci svého oboru vybral to, co je na úrovni, ale hlavně co se mu líbí, protože na tom stráví kvanta hodin a jinak to bude obtížné.“

Sára Chvilová (klarinet): „Ať se podívá na tu teorii a na dějiny, protože tam je spousta věcí, které bych nevěděla, kdybych se na to nepodívala.“

Nina Radnická (populární zpěv): „Určitě doporučuji se výborně připravit a na zkoušky už jet trošku s nadhledem a vědomě se vším, co v sobě máš – se všemi nedostatky i přednostmi – prostě to všechno před přijímačkami nějak přijmout a být tam autentický, sám za sebe.“

10. KDYŽ SE O TOM TAK BAVÍME, JE NĚKDO, KOMU BYS CHTĚL(A) PODĚKOVAT?

Nina Radnická (populární zpěv): „Chtěla bych určitě moc poděkovat své profesorce Ivetě Rálkové za to, že mě připravovala, a Evičce Boháčkové za to, že se mnou zpívala písničky na přijímačky. A všem svým milovaným za to, že se milujeme.“

Kajetán Karták (housle): „Asi mámě, protože kdyby mě sem ve třinácti letech nedotáhla na den otevřených dveří, tak bych tu nebyl. A samozřejmě svým profesorům a konzultantům na akademii.“

Ondřej Ziegler (bicí): „Určitě profesorům hlavního oboru, a taky svému mozku, že to zvládl.“

Adéla Falková (příčná flétna): „Těch lidí je samozřejmě víc, ale asi nejvíc bych chtěla poděkovat sama sobě, že jsem to zvládla – jak moje psychika, tak moje tělo, že to se mnou vydrželo – a myslím, že jsme podali dobrý výkon.“

Matěj Kotrba (klasický zpěv): „Určitě bych chtěl poděkovat svému profesorovi Petru Matuszkovi, protože tam, kam mě dostal za dva roky, by mě nedostal nikdo jiný, ani já sám. A pak samozřejmě Adě za to, že mě celou dobu podporovala.“

Marián Mrázik (skladba): „Já bych rád poděkoval všem lidem, kteří byli během přijímaček se mnou, kteří mi zatelefonovali nebo napsali – a bylo vlastně krásné vidět, že se zajímají a že jim na mě záleží. A pak samozřejmě všem pedagogům – panu Pallasovi, panu Přemyslu Kšicovi – to všechno byla podpora, která člověka motivovala se té hudbě věnovat.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Chtěla bych poděkovat Bohu, hrozně moc! A kromě toho každému, kdo mě na téhle škole nějak učil, ovlivnil a inspiroval, protože jsem si za ta léta utvořila nějaký

pojmem o hudbě a vnímání tohoto světa a každý do toho svým způsobem přispěl a každý měl podíl na tom, že jsem se takhle rozhodla.“

11. PO ČEM SE TI BUDE NA TEPLICKÉ KONZERVATOŘI STÝSKAT?

Anežka Landová (cembalo): „Po teplické konzervatoři. S tím vším, co je.“

Ondřej Ziegler (bicí): „Mně se v podstatě po ničem stýskat nebude. Já mám v plánu tu zůstat, a ta možnost zajít s těmi lidmi na pivo tu pořád bude.“

Lili Rovenská (klasický zpěv): „Po lidech, ale i po atmosféře. Hrozně jsem si tady na všechno zvykla, je tady neskutečná pohoda.“

Adéla Falková (klasický zpěv): „Kdybych se na HAMU nedostala, tak asi po hudbě, protože si myslím, že nikde jinde nemůžete zažít tolik hudby jako na konzervatoři.“

Patrik Krista (bicí): Budou mi rozhodně chybět lidi, kteří jsou ni tady nejbliž. A co se týče třeba předmětů – na ty s radostí zapomenu. :D “

Kajetán Karták (housle): „Po sboru a po spolužácích.“

Eliška Anna Žaloudková (klavír): „Bude se mi stýskat strašně moc. Pro mě je tohle město, ve kterém jsem vyrůstala, ve kterém žiju. Kolem téhle školy jsem chodila do hudebky a vždycky jsem si říkala, *Proč ti lidé kouří před školou? To je takový strašidelný a divný... :D ...* A bude se mi stýskat po výhledu na ty střechy a na kostel, taky po vestáku, po lidech, kteří mě tady znají. Cítím, že tady mám své místo a že mě mají lidi rádi. Pro mě je to tady prostě doma. Ale zároveň cítím, že už je nejvyšší čas zvednout kotvy a vydat se někam jinam.“

Redakce dell'arte

KAPKA POEZIE

„Óda“ na Kofroně

*má cenu vybírat? kterépak cvičení?
totožně dopadá veškeré zpívání křičení
začneš intonovat, lehce a tiše
má to být celé tak o tercku výše.*

*na konci třetíáku vytáhnout sirku
a zapálit prokletou d'áblovu sbírku,
to by se vám moc líbilo, vid'te?
no, ale na IRS i příště přijďte :).*

*"děti, vy jste přece na konzervatoři.
proč žluté (/modré) knihy tak zářivě hoří?"
"však to je škoda, tak kofroně palit,
než stihnete benzin na povrch nalít
to vám pak, přátelé, vzplane fakt hezky"
radost mi udělaj' spálené desky.*

B. N.

TVŮJ PROSTOR

- *zde může být tvůj příspěvek* -

Se svým nápadem nás kontaktuj na instagram [prostor_tk](#), nebo na e-mail redakce.prostor@gmail.com.

KDO Z KOHO ... NEBO SNAD KDO S KOHO?

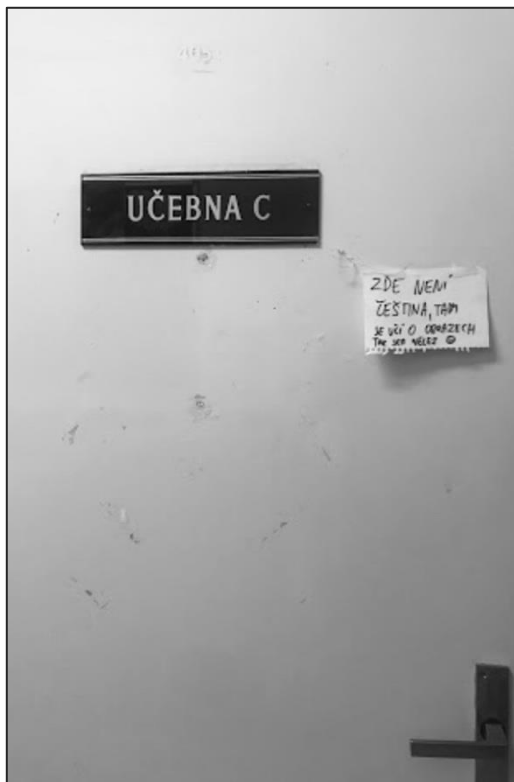
Během uplynulého měsíce naší školou prolétla anketa, která měla zjistit, jaké oblíbě se těší vyučované předměty. Utkaly se spolu harmonie, hudební formy, intonace, kontrapunkt, dějiny hudby, dějiny kultury, IKT, čeština, angličtina, němčina, v neposlední řadě sborový zpěv, tělocvik a předměty Jitky Kubíkové. Pro pamětníky nechyběla ani možnost hlasovat pro předměty vyučované Václavem Harmáčkem a Zbyňkem Prokešem. **Anonymního dotazníku**, který vyplnilo dohromady 116 respondentů, se zúčastnili studenti současní i minulé a každý měl možnost hlasovat pro více možností. **Které disciplíny se mezi studentstvem řadily a řadí mezi první příčky, a které naopak patří mezi ty nejoblíbenější?**

1. JAK Ý PŘEDMĚT JE, NEBO BYL TVŮJ NEJOBĹIBENĚJŠÍ?

První cenu za nejoblíbenější předmět získávají **dějiny kultury s Vendulkou Svobodovou!** Vendy, gratulujeme za získání úžasných 41 hlasů! Těsně za dějinami kultury se se 40 hlasy umístila **intonace pod vedením Zbyňka Prokeše**. Na jízdu s panem Prokešem vzpomínají rádi i ti, kteří *intonovali jako buchta rozmazaná!* O krásné třetí místo s počtem 30 hlasů se dělí **dějiny hudby u milé Jitky Neumann Žížkové** a **angličtina s milým panem Jakubem Hejkem**. Nutno podotknout, že popularitu anglického jazyka jistě podpořila přítomnost naší zbožňované labradorky **Matyldy**. Za zmínku stojí i čtvrtý nejoblíbenější předmět – český jazyk! Ke krásným 25 hlasům gratulujeme panu Jiřímu Šillerovi! Mezi předměty, které nasbíraly více než 10 hlasů, patří dějiny hudby Petra Matuszka, harmonie s Jiřím Knottem, pod vedením Romana Pallase to je harmonie, intonace, a dokonce i sborový zpěv (s 18 hlasy !!!), a předměty Jitky Kubíkové. To je rozhodně nezanedbatelný počet nadšenců!

2. MÁŠ, NEBO JSI MĚL(A) Z NĚKTERÉHO Z PŘEDMĚTŮ STRACH?

Každý předmět na naší škole má i svá úskalí. S některými disciplínami se studentům zápolí lépe, s jinými hůře. My jsme si na celou situaci posvítili a přinášíme výčet předmětů, které dávají studentstvu nejvíce zabrat!

Neskutečných 42 hlasů získává legendární **Václav Harmáček**. Tato výjimečná persona se otiskla do paměti všem, kteří s ní měli co do činění. Někteří ho zažili jako pedagoga hudební nauky, dějepisu, dějin hudby, či tělocviků. Jiní třeba i jako kolegu. Mnozí ho milovali, nejednomu ovšem naháněl hrůzu! Jisté je, že se shodneme na tom, že Václav Harmáček je vyjímek.

Druhé místo na stupnici nejobávanějších předmětů získaly se 38 hlasy **hudební formy** vyučované Larisou Bělozerovou. Přátelé, doporučujeme vám seznámit se se *španělkou* – *notou cambiatou* a *ptáčkem Ivirim*. Maturita přijde dřív, než si myslíte!

Paní Bělozerová zabrala dokonce i třetí a čtvrté místo. Její **intonace** získala 18 a **kontrapunkt** 16 hlasů. Vypadá to, že je paní profesorka velmi přísná, což ovšem neznamená, že by byla necitlivá! Doporučujeme **hodiny**

navštěvovat pravidelně, pěkně oblečení, znalostí plní a s nějakým tím sladkým dárečkem. Úspěch zaručen. (Cenná rada od starších ročníků – paní profesorka speciálně ocení *Kinder* čokoládu). **Definiče? Neklesejme na mysl**. A kdyby se někdo ptal, na jakou známku to umíte... tak samozřejmě na jedničku!

Aby nebylo ostatním profesorům líto, že se neumístili, vyhodnotíme i další místa. Těsně za kontrapunktem je totiž na řadě **harmonie** Václava Bůžka. Drazí, pokuste se neplést si přísný spoj akordů a přímý spoj vlaků. Zvládnete to. Předměty nejméně obávanými z obávaných jsou dějiny hudby u Petra Matuszka, intonace s panem Prokešem a již zmíněná angličtina Jakuba Hejka. (Domníváme se, že ty, kteří takto hlasovali, musela Matylda pokousat?!) Pokud vás trápí nekonečné si vymýšlení aktualit na hodiny, můžete mluvit o tom, co se píše v Prostoru. To je nevyčerpatelná studnice dění.

Velice děkujeme všem respondentům! Určitě stojí za zmínku, že ve druhé otázce mohli dotazovaní hlasovat i pro možnost "jsem nebojácný". Tato odpověď nasbírala 13 hlasů. Kéž by ještě více z nás zažívalo hodiny bez strachů a zbytečných obav. Všem mladším přejeme, aby se postupně rozkoukali, a všem starším, aby nepolevovali. Věřte, že **každý z pedagogů** (jakkoli umístěný i neumístěný) je **schopen pomoci a vyjít vstříc**. Važme si osobnostně pestrého a profesionálního pedagogického sboru, který máme k dispozici. **Odpouštějme jim jejich slabší momenty, jako i oni odpouštějí nám. A neuchylujme se k podvádění a chraňme se od (přílišné) absence...**

Zvládli to ti před vámi, zvládnete to i vy. :)

Comtessa

KULTURA, KTEROU SI NENECHAT UJÍT!

Vzdělaný člověk, pro hudbu nadšený – homo musicus. Zde jest krátký výčet koncertů a představení, na které by snad rád zavítal.

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

- 23. 2. **Ladislav Bilan** (marimba), (A. Dvořák, J. Pauer, C. Debussy)
- 9. 3. **Wolfgang Schroeder** (housle), **Jeremy Findlay** (violoncello), (J. Brahms, F. Schubert)
- 15. 3. **String Clartet** (W. A. Mozart, C. Debussy, G. Gershwin, J. Ježek a další)

NORTH BOHEMIAN QUARTET

- 24. 2. Jazzclub Teplice
- 9. 3. PETROF Café (Hradec Králové)

HRANIČÁŘ, ÚSTÍ NAD LABEM

- 21. 2. Strážci paměti (film a společnost)
- 23. 2. Scandi: Letní světlo, a pak přijde noc
- 24. 2. Jam Session #15

SEVEROČESKÉ DIVADLO ÚSTÍ NAD LABEM

- 22. 2. R. Becker: Caveman (one man show)
- 24. 2. Pop nebo opera (Jakub Pustina, Daniel Hůlka), (koncert)
- 26. 2. A. Vivaldi, C. Debussy, M. Ravel: Baletní triptych (balet)

NÁRODNÍ DIVADLO

- 21. 2. Král Oidipús (činohra)
- 25. 2. Její pastorkyňa (opera)
- 26. 2. Carmen (opera)
- 1. 3. Naši furianti (činohra)
- 5. 3. Lazebník sevillský (opera)
- 10. 3. Turandot (opera)
- 11. 3. Prodaná nevěsta (opera)

PLESOVÁ SEZÓNA

- 25. 2. Maturitní ples (Gymnázium Teplice)
- 4. 2. Maturitní ples (Hotelová škola)
- 3. 3. Maturitní ples (**Konzervatoř v Teplicích**)

- 14. 3. **BAKALÁŘSKÝ KONCERT TEREZKY TOURKOVÉ** (galerie HAMU, 19:30)

BECHTĚREVŮV SYNDROM

Koncem 19. století popsal ruský neurolog Vladimir Michajlovič Bechtěrev nemoc, odborně nazývanou jako ankylozující spondylitida. Jde o postupné kostnatění páteře. Meziobratlové ploténky tvrdou a srůstají s obratli. Páteř postupně ztrácí svou pružnost a pohyblivost, až v posledním stadiu ztvrdne úplně. Stane se tvrdou kostí.

Proč se to děje? To se zatím neví. Alespoň západní lékařství to neví. Psychosomatika, která je dnes typická spíš pro smýšlení východních kultur a kterou po dlouhých staletích, ba dokonce tisíciletích znovu objevujeme i u nás – tedy psychosomatika tvrdí, že fyzické příznaky našeho těla mají souvislost se stavem naší duše a myslí, naší psyché. Stáří Řekové tyto souvislosti zkoumali. Dřív, než jsme se v Evropě začali spoléhat na nejmodernější přístroje, které vše objeví, ukážou a vyřeší za nás, zkoumali lidé starověku stav věci prostřednictvím své intuice a pozorného naslouchání vlastnímu tělu a duši.

Znamená kostnatění páteře něco víc?

Šestadvacátého ledna provedla Severočeská filharmonie Teplice na svém abonentním koncertu orchestrální cyklus Luboše Fišera z roku 1966, *Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy*. (Albrecht Dürer byl německý renesanční malíř a grafik. Apokalypsu vydal na sklonku 15. století. Jedná se o soubor 15 dřevorezů ke XII. knize Nového zákona – *Zjevení sv. Jana*.) Hlediště bylo jako obvykle z většiny zaplněno abonenty důchodového věku. A to je dobře. (SČF vypravuje pro tyto své dlouholeté posluchače speciální autobus, který je přiveze i z okolních měst a po skončení koncertu dopraví zase domů. Krásný způsob, jak pomoci lidem, i přes jejich pokročilý věk, ke společenskému životu a pocitu větší autonomie.) Přišlo i hodně mladých lidí. Řady se zaplnily. Koncert začal. Abyste rozuměli – jedná se o patnáct krátkých, někdy ani ne minutových částí, které na základě tónomalby zvěstují apokalypsu se vši její nadcházející hrůzou. A protože tento text je spíše filosofickou úvahou, dovolím si pro přiblížení díla po muzikologické stránce citovat doc. Lenku Příbylovou:

„Fišer vychází z dobově prostupujících zásad takzvané nové hudby, kdy byly nástrojová střídmost a zvuková strohost odvozené z modálního systému s cestou k aleatorice.“ Celé toto dílo je o „přesné práci s barevně ostrými nástrojovými sóly v kontrastu s temně laděnými zvukovými plochami zejména smyčců. Tajemná hudba v dramatické síle a syntéze s hlubokými myšlenkami Dürerovy Apokalypsy inspirovala posluchače k tajnému, leč nesplnitelnému přání. Totiž, aby skladba vystoupila z obsahové stručnosti ve svém několikaminutovém rozsahu a rozsáhleji se hudebně ponořila do hloubky jednotlivých obrazů.“

Zvláštní to věc. První větší česká echt moderna. Průkopnický počín. V roce 1965 za ni byl Luboš Fišer oceněn na soutěži Pražského jara. Nicméně někteří posluchači na takovou modernu evidentně nejsou moc zvyklí. Už s první částí bylo jasné, že někteří budou mít skutečný problém provedení díla přežít bez závažné úhony na psychickém zdraví. Ať už se to posluchačům líbilo nebo nelíbilo – *proti gustu žádný dšputát* – zvláštní ovšem bylo, že těm, jejichž šálek kávy to zjevně vůbec nebyl, nebyli schopní v klidu a tichu sedět, počkat, až *Patnáct listů* skončí a jít v životě dál. S prvními tóny se za mnou šeptem ozval starší pán: *„Pane Bože, co to je?“* Když se charakter hudby s druhým listem nezměnil, už pološeptem nechal zaznít svůj erudovaný názor: *„No to je strašný!“* a zhruba po pátém listu téměř beznadějně a skoro nahlas: *„že já jsem sem dneska lez“!* Podobnou poznámku *m u s e l* prohodit téměř za každou částí. Neuvěřitelně rušil! A nebyl sám. Postarší dámy a pánové, kteří většinou vrhají nevraživé pohledy na mě, když se jen zavrtím v sedadle, nebo nedej bože pošeptám něco sousedovi – tihle situace znalí abonenti, kteří se obvykle dusí do přestávky a riskují život, jen aby nezakašlali do znějící hudby – ti všichni kašlali najednou jako diví, a snad i se vši podrážděnou vervou naschvál nahlas. Proč nemohli prostě jen počkat, až dílo skončí a zazní jejich tisíckrát hrané *Obrázky z výstavy*? Proč se *m u s e l* i vyjadřovat i za cenu, že budou neuctiví a budou rušit? Bylo to de ja vu z let dospívání, kdy mít názor a muset ho projevit znamenalo utvrdit se v tom, že za něco stojím a mám mezi ostatními místo?

Starého psa novým kouskům nenaučíš. Je tomu opravdu tak? Tato výchovná představa je do určité míry mylná. Alespoň co se týče psů, protože i staří psi se novým kouskům naučit dokáží. Pokud jejich páníčci vědí, jak na to...

Znamená kostnatění páteře něco víc?

Anna